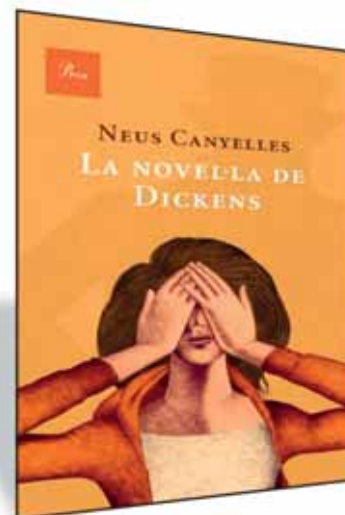

Neus Canyelles

De què va el teu últim llibre?

És una novel·la a l'estil de Dickens traslladada als nostres dies, amb un personatge principal femení atabalat per una sèrie de problemes (econòmics, familiars...) i que pateix crisis de migranya durant les quals té unes visions molt peculiars. Aquest fantasma li canviarà la vida. Així, arribarà a produir-se una situació contradictòria, perquè ella arriba a desitjar tenir migranya i trobar-se malament per poder estar amb ell, i a pronunciar la frase "no pensava que els fantasmes podien ser tan necessaris en la vida dels humans".

Què aporta el teu nou llibre al lector? Què li ofereixes?

Això ho han de dir els lectors, el que els aporta. Però tal vegada podria dir que els oferesc una història que sembla molt senzilla i que després no ho és tant. M'han dit que és com si estigués escrita en un "to menor deliberat". També m'han dit que és una història de vides corrents, de situacions quotidianes, molt contemporània, en la qual ens podem veure reflectits molts de nosaltres. Vull dir que és una història molt propera, tot i que té un toc de "fantàstica".

Què t'ha portat a presentar-te públicament com a escriptora i a publicar els teus escrits?

Et pots passar la vida escrivint i dient que ets escriptora, però fins que no publiqués ningú no et pren seriosament.

Quin és el teu proper projecte? En quins de nous treballes?

He tornat a escriure relats; supòs que acabaran sent un llibre. Sempre he considerat que el relat és el gènere més difícil, aquell en què tot ha de ser en el seu lloc i encaixar com en un complicat mecanisme. Poder escriure un relat rodó, perfecte, és la glòria.

Sobre què no escriuries mai? Per què?

Més que sobre un tema, no escriuria sobre res que no em cregués. He deixat moltes històries començades perquè no me les creia. Crec que tampoc no escriuria mai una novel·la històrica. Ni poesia.

Deixaràs llegir a la teva mare el llibre que acabes de publicar? Per què?

El va llegir quan encara no estava publicat. Forma part del petit cercle de persones que llegeixen els meus originals. Quan acab un llibre el deix llegir a quatre o cinc persones, sempre les mateixes (alguns amics escriptors o professors de literatura, la meva mare i la meva germana). Són les persones que em coneixen millor i l'opinió de les quals m'importa més.

Què vols aconseguir amb l'edició dels teus llibres? Fama o diners?

He guanyat alguns diners amb els premis. Però si volgués guanyar diners de debò o fama, m'hauria dedicat a una altra cosa.

Ens pots dir quins són els tres escriptors que més t'agraden de la literatura catalana?

Mercè Rodoreda, Josep Pla i Gabriel Ferrater.

Neus Canyelles

(Palma, 43 anys) és articulista, escriptora i professora de català per a adults. Ha publicat els llibres *Neu d'agost. Un llibre de memòries* (Premi Bearn de Narrativa 1997), *Els vidres nets i altres contes* (2002), i les novel·les *Cap d'Hornos* (Premi Llorenç Villalonga Ciutat de Palma 2002) i *L'alè del búfal a l'hivern* (Premi El lector de L'Odissea 2006 i finalista del Premi Llibreter 2007). Acaba de publicar a Proa *La novel·la de Dickens*.